

Gods blijvende verbondstrouw

ds. J. IJsselstein – Psalm 72:5

Liturgie:

Psalm 105:1,3

Psalm 105:5 (middagdienst)

Lezen Psalm 72

Psalm 72:1,2,4

Psalm 81:12

Psalm 72:9,11

Gemeente, alles van hier gaat voorbij. Alles van deze aarde zal uiteindelijk vergaan. Deze tijd gaat voorbij en loopt uit op de dag van de terugkomst van de Zoon des mensen. Alles gaat voorbij, maar één ding blijft. De profeet Jesaja zegt: *Want bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen; maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer (54:10).* Bergen wijken, heuvels wankelen... En uiteindelijk schrijft Johannes in Openbaring 16: *De bergen zijn niet gevonden.* Letterlijk *alles* verdwijnt. Maar de goedertierenheid, de liefde en trouw van God over Zijn volk, zullen niet verdwijnen, zegt de HEERE (geschreven met vijf grote letters), de trouwe God van het verbond. Met andere woorden: de trouw en de liefde van Mijn verbond zijn en blijven, zegt de Heere, onveranderlijk vast.

De trouw en liefde van Mijn *verbond*.

Over welk verbond hebben we het dan eigenlijk? En, jongens en meisjes, wat is een *verbond* eigenlijk? Als we zeggen, dat de Heilige Doop een teken en zegel is van Gods verbond, wat bedoelen we dan eigenlijk? Wat bedoelen we dan eigenlijk met dat *verbond*?

Je zou kunnen zeggen: een verbond is een overeenkomst, een verbond is een afspraak. Niet zo'n afspraak als de afspraken die wij vaak maken: vandaag zeg ik dat ik het zeker zal doen, maar morgen heb ik er spijt van, dan zeg ik: 'Sorry, ik verbreek mijn afspraak'. Nee, een verbond is een afspraak die *betrouwbaar* is, die *vast* staat en blijft, die (zoals de Bijbel dat zegt) *niet wankelt*.

In de eeuwigheid, toen de aarde er nog niet was en toen er ook nog geen mens geboren was, toen sloot God een verbond. Met? Met Christus. Later, toen Hij op de aarde geboren was, toen werd Hij genoemd: de Heere Jezus.

Wat was dat voor een verbond? En wat werd er precies afgesproken?

Dit: dat Hij, de Heere Jezus, in de tijd zou komen, om in plaats van al de Zijnen, in plaats van al Zijn kinderen, in de plaats van al de uitverkorenen, als hun Hoofd, als hun Vertegenwoordiger en Plaatsvervanger, in plaats van hen te lijden en te sterven, voor hun zonden.

De Bijbel zegt het zo: de Vader *gaf*, bij de sluiting van dat verbond, al die mensen aan Christus. En Christus Zelf beloofde de *prijs* te zullen betalen voor hun zonden.

Zij zijn door de Vader aan Christus gegeven. Daarom worden zij ook wel genoemd *de gegevenen van de Vader*.

Dat verbond, die vaste overeenkomst, die in de stille eeuwigheid gesloten is, dat verbond heeft een naam. Dat verbond heet het *verbond der genade*, het *genadeverbond*.

Want het is een verbond dat vol is van genade en van de eenzijdige liefde van God tot Zijn uitverkoren Kerk. Het is een verbond dat vol is van Gods trouw.

En dat verbond is vast. Bij alles wat de wankelt en door de loop van de eeuwen gewankeld heeft, is dit iets wat blijft. Dit verbond wankelt niet. Dit verbond wankelt nooit. Alles wankelt, zelfs bergen kunnen en zullen wankelen. Maar Mijn verbond, zegt God, is vast (Psalm 89:29).

En dat geeft Gods kinderen heel veel troost. Als we horen dat de Heere zegt, dat Zijn liefde en trouw voor ons, Zijn kinderen, nooit zullen veranderen, dan geeft dat ons heel veel troost.

Ik denk aan de woorden van Psalm 89: *Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen, en hetgeen uit Mijn lippen gegaan is, zal Ik niet veranderen* (89:35).

Met andere woorden: Mijn verbond is *een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad*, uw kinderen *na u* (Genesis 17:7).

Dat *horen* we, kinderen van God, uit het Woord van de Heere.

En dat *zien* we in het water van de Heilige Doop. Dat de Vader voor ons een eeuwig verbond der genade gemaakt heeft. Dat de Zoon ons gewassen heeft in Zijn bloed en dat de Heilige Geest in ons woont en werkt.

En door ons daarop te wijzen, door ons die woorden te laten horen en door ons te wijzen op het teken van het water van de Heilige Doop, daardoor wil de Heere God ons zwakke en wankele geloof versterken.

Maar, zolang we op de aarde zijn, is die troost altijd *gemengd*.

In ons *ene* oog is een traan van vreugde en blijdschap. Omdat de Heere zo goed voor ons is. Hij is zo getrouw als sterk. Hij zal ons vanwege dat vaste verbond nooit loslaten, Hij zal nooit laten varen het werk van Zijn handen.

In ons ene oog is een traan van vreugde en blijdschap, maar in ons *andere* oog is een traan van verdriet en zorg. Als we denken aan...? Aan onze onbekeerde kinderen (als we kinderen van de Heere gekregen hebben) en aan de andere onbekeerde mensen in de kerk, die nog geen genade kennen, die nog geen nieuw hart hebben...

Horen die dan helemaal niet bij dat verbond? Jawel, zij horen er wel bij, maar dat alleen is niet genoeg.

Zij hebben met het water van de Heilige Doop wel het *teken* van het verbond ontvangen, maar ze kennen de *be-teken-de zaak* (dat wil zeggen: dat waar de doop heenwijst) niet.

Het water van de Heilige Doop is ooit wel op hun voorhoofd gedrukt, als teken en bewijs: 'zo wil Ik, God, uw zonden afwassen door het bloed van Christus', maar dat is nog nooit echt gebeurd.

Omdat? Omdat ze het niet gewild hebben en tot op de dag van vandaag nog steeds niet willen.

Onbekeerde mensen, jongelui zonder nieuw hart, je doop klaagt je aan en beschuldigt je! Kijk naar en voel aan je voorhoofd: God wil wel, maar u, maar jij wilt niet!

Is het dan hopeloos? Heb je dan nog wel perspectief voor de toekomst, of is die op voorhand al uitzichtloos?

Nee, dat niet, want *ik*... Nee, *ik* breng er niets van terecht. Ik *kan* niet, en ik *wil* ook niet. Maar het is niet hopeloos, want *God*...! God gaat door met Zijn werk, tot op de dag van vandaag.

En dat weten we uit het *Woord* van God. En dat zie je ook, jongens en meisjes, aan het water van het *sacrament* van de Heilige Doop.

Als de Heere geen mensen meer zou bekeren, dan zou Hij ook zeggen: ‘Nu hoeft u ook niet meer te dopen. Nu hoeft u het niet meer te zeggen, en u hoeft het ook aan niemand meer te laten zien, dat er vergeving is door het werk van de Heere Jezus Christus.’

Maar zover is het nog niet. De Heere gaat nog steeds door met Zijn werk.

En dat zien we ook in onze tekst, die u kunt vinden in Psalm 72:5. Onze tekst vindt u in Psalm 72:5, waar we het Woord van God als volgt lezen:

Zij zullen u vrezen, zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht.

Het thema voor de preek is:

Gods blijvende verbondstrouw

Gods blijvende verbondstrouw. Er zijn twee aandachtspunten. De eerste is: *Wat* de Heere doet? Want er staat: *zij zullen u vrezen*. En het tweede aandachtspunt is: *Hoe lang* Hij dat doen zal? Want er staat: *zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht*.

Dus: Gods blijvende verbondstrouw.

1. Wat de Heere doet

2. Hoe lang de Heere dat doen zal

Dus als eerste:

1. Wat de Heere doet

Psalm 72 is een gebed van een vader voor zijn kind. Het is een gebed van vader David voor zijn zoon Salomo (vers 1). We kijken in vers 1 als het ware in de binnenkamer, in het bidvertrek van vader David. Je ziet hem, jongens en meisjes, als het ware op zijn knieën gebogen, biddend voor zijn kind.

Heb jij jouw pappa ook weleens zo zien bidden?

Luister eens mee, naar wat vader David bidt. ‘Heere, wilt u mijn zoon Salomo, rijk maken, een machtig koning maken, die heel veel eer en aanzien zal krijgen, zodat iedereen voor hem zal buigen?’

Nee, luister, *dit* bidt vader David: ‘(voor Salomo). *O God! Geef hem Uw rechten en Uw gerechtigheid* (vers 1).’ Dat wil zeggen: laat hem een eerlijke koning worden, die doet wat U zegt en regeert volgens Uw wetten. Dan immers gaat hij koning worden tot Uw

eer. En dat zal goed zijn voor Uw volk. Met andere woorden: ‘Heere, mag mijn kind U vrezen?’

Weet je, jongens en meisjes, wat nu zo bijzonder is?

Dit bidt *vader David*.

Maar *zijn zoon Salomo* bidt eigenlijk precies hetzelfde. Als de Heere in de plaats Gibeon aan Salomo verschijnt en zegt: ‘Vraag maar, Salomo, begeer maar, wat wilt u dat Ik u geven zal?’, dan zegt Salomo niet: ‘Geef U mij alstublieft rijkdom, veel geld, een mooi paleis en een heel groot koninkrijk’. Maar dan zegt hij: ‘Heere, geeft U mij alstublieft *een verstandig hart* (1 Koningen 3).

En de Heere verhoort zijn gebed. En de Heere verhoort het gebed van zijn vader. En geeft hem wat hij gevraagd heeft (1 Koningen 3:28).

Vaders, wat onze kinderen nodig hebben voor de toekomst, zijn biddende vaders, zoals vader David.

Kinderen, wat jullie papa’s (en ook jullie mama’s natuurlijk ook) het liefste zien (dat hoop ik tenminste) zijn: biddende kinderen, zoals Salomo.

Want de rest is allemaal onbelangrijk. Alles van deze wereld gaat voorbij. Als je bidt, dan en dan alleen komt het goed met je hart.

Niet als je bidt en zegt: ‘Heere, geef me toch alstublieft veel geld, en mooi speelgoed, en leuke vrienden, en later fijn werk, en een grote auto, en een mooi huis?’, maar wel als je zegt: ‘Heere, mag ik leven voor U? Mag ik een ander, een nieuw hart van U? Vergeeft U toch al mijn zonden tegen U? Want ik heb het gehoord vanuit de Bijbel, vanuit Uw Woord, en ik heb het al vaker gezien toen ik keek naar het water van de Heilige Doop: mijn enige en echte probleem is mijn *hart*, dat zo vuil is van zonde! En dus, Heere, maakt U mijn dode hart toch levend? Geeft U me toch alstublieft een nieuw hart? Mag, zoals water de vuilheid van mijn lichaam afwast, het bloed van de Heere Jezus al mijn zonden afwassen?’

Dus, als David als vader bidt, en als Salomo voor zichzelf bidt, eigenlijk bidden ze dan allebei of ze *om de Heere Jezus wil*, of ze om Zijn werk en verdienste, de Heere God echt mogen dienen en vrezen.

En daarom begint deze psalm, Psalm 72, ook met het gebed om de komst van de Heere Jezus. Deze psalm is vol van verlangen naar de komst van Hem, die inmiddels gekomen is. Want de Heere Jezus is inmiddels in deze wereld gekomen. Hij werd geboren in Bethlehem. Hij was Zijn leven lang gehoorzaam aan Zijn Vader. Hij leed en stierf aan het kruis op Golgotha. En Hij is opgestaan uit de doden en na veertig dagen is Hij weer teruggegaan naar Zijn Vader in de hemel.

Hier in Psalm 72 wordt er nog verlangend uitgekeken naar Zijn komst, vooral vanwege het *werk* dat Hij zal gaan doen.

Kijk maar in vers 2. Dit zal Zijn werk zijn. En als je dat leest, dan voel je dat het niet meer gaat om koning Salomo, maar dat we als het ware over koning Salomo heen kijken naar Koning Messias, de Heere Jezus Christus. Dit zal Zijn werk zijn: *Hij zal uw volk richten met gerechtigheid en uw ellendigen met recht*.

Daar moet je, jongens en meisjes, eens even over nadenken: Hij zal Zijn volk richten *met gerechtigheid*, Zijn ellendigen *met recht*...

Wat zal er gebeuren, denk je, als de Heere zou gaan zeggen: ‘Ik ga, Mijn kinderen, jullie behandelen precies volgens Mijn wetten, precies naar Mijn recht? Deed je goed, dan zal Ik je belonen. Deed je zonden, dan zal Ik je straffen’.

Wat zou er dan gebeuren? Dan zou het verkeerd aflopen, ook met al Gods kinderen.

Volgens de wetten van de Heere, volgens Zijn recht, volgens Zijn gerechtigheid, zouden wij moeten omkomen, zouden wij de dood moeten sterven.

Wat kan het in een aan zonde ontdekt hart stormen, als we als zondig mens iets zien van *die gerechtigheid*, van *dat recht* van God: de Heere kan en wil geen enkele zonde door de vingers zien. Er moet aan Gods gerechtigheid genoeg gedaan worden (Zondag 5, HC).

Maar toch staat er gelukkig nog iets, in vers 3: *De bergen zullen den volke vrede(!) dragen, ook de heuvelen, met gerechtigheid(!)*.

Gerechtigheid *met* vrede. En vrede *met* gerechtigheid.

Want die komende en inmiddels gekomen Koning Messias, de Heere Jezus Christus, zal niet alleen handelen naar Gods recht, Hij zal niet alleen alle recht en gerechtigheid vervullen en volkomen voldoen aan de eisen van het Goddelijke recht, maar Hij zal ook (en juist in die weg!) vrede brengen. Zoals staat in Psalm 85: de *vrede* zal met een kus van het Goddelijke *recht* worden gegroet (Psalm 85:4, ber.).

Door? Hoe dan? Kijk maar in vers 4: door het verslaan van de kop van de vijand en door het verbrijzelen van de verdrukker.

Hij, de Heere Jezus Christus, zal de duivel, de satan onder Zijn voeten verpletteren en Zijn volk verlossen (Genesis 3:15). En de *ellendigen Zijns volks*, dat zijn mensen in nood, mensen die om hun zonden overal buiten staan, en de *kinderen des nooddruftigen*, dat zijn de armsten van de armen, *die zal Hij* verlossen.

Voor hen gold en geldt: Er zal verlossing komen! Hoop op de Heere, want Zijn goedheid is zeer groot.

Vrede en *verlossing* zullen komen en zijn gekomen, doordat Christus de prijs van Gods *recht* zal betalen en betaald heeft.

U, die om het zien van uw zonden en schuld, ellendig en nooddruftig bent, u kunt uzelf niet verlossen. Want u hebt helemaal niets om te betalen. U kunt niet zelf aan de eisen van Gods recht voldoen. U kunt zelf geen vrede maken met God.

Maar *Hij*, de Messias, die komt en gekomen is, *Hij zal* u, armen en ellendigen, verlossen.

Hij zal. En dan *zult u*, zegt onze tekst, Hem vrezen.

In die volgorde en niet anders: *Hij zal*, en dan *zult u* Hem vrezen.

Dan *zult u* Hem *vrezen*.

Wat, jongens en meisjes, betekent dat eigenlijk? We zeggen weleens: ‘Je bent een gedoopt kind, je bent een kind van het verbond, een kind dat leeft binnen de kring van de

gemeente, binnen de grens van het verbond, maar je hebt nodig dat je nieuw hart krijgt van de Heere, je hebt nodig dat je de Heere *leert vrezen*'.

Wat is dat eigenlijk, dat wat ook staat in vers 5: zij zullen *U vrezen*?

De *Heere vrezen*, dat wil zeggen: de Heere zoeken, de Heere dienen en liefhebben, terwijl we Hem tegelijkertijd hoogachten, eren en eerbiedigen.

De trouw, de genade en goedheid van de Heere maken dat we Hem vrezen. Daarom zoeken we Hem, hebben we Hem lief en dienen wij Hem.

Maar, er is ook nog een andere kant. We zijn er zo verbaasd over, we zijn er zo verwonderd over, over wat de Heere *doet*. We worden er zo klein van, als we zien en ervaren Wie de Heere voor ons *is* en *wil zijn*.

En dan zeggen we: 'Heere, hoe is het toch mogelijk, dat U naar mij (met zo'n slecht hart!) omziet? Hoe is het toch mogelijk, dat U mij Uw genade en vrede geeft? Ik kan het niet begrijpen! Ik ga ervan beven, ik ga ervan trillen, ik ga ervan *vrezen*... Vrezen voor U en vrezen voor Uw goedheid (Hosea 3:5). Vol ontzag, vol bewondering, zoals een klein kind vol bewondering en ontzag opkijkt tegen zijn vader'.

Dat heet *kinderlijk*, als een kind de Heere *vrezen*.

En, jongens en meisjes, dat is *een heel gelukkig leven!* Weten en geloven dat je voor de Heere met al je zonden niet kan bestaan. Ja, dat ook. Ik moet zeggen: 'Als U in het recht zou treden, o Heere, en gadeslaan, mijn ongerechtigheden, dan kan ik voor U niet bestaan'.

Maar tegelijkertijd ook iets mogen zien, geloven en ervaren van de vrede die de Heere geeft, van de vrede met God door het werk van de Heere Jezus Christus, door Wie vrede en recht bij elkaar konden komen. En zo de Heere mogen liefhebben, dienen en kinderlijk vrezen. Dat is *een heel gelukkig leven!*

Maar wat zegt Psalm 72 nu? Als je goed leest in de eerste verzen, dan hoor je steeds hetzelfde refrein, steeds dezelfde echo: *Hij zal... Hij zal... Hij zal...*

Het is allemaal het werk van God, het werk van de Heere Jezus Christus, door God de Heilige Geest. En omdat *Hij*, de Heere, het doet, daarom staat in vers 5: *en zij zullen*.

En *zij zullen U vrezen*.

Dus een nieuw hart, een hart dat de Heere vreest, dat maakt je niet zelf, dat *krijg* je. Dat is *genade* van de Heere. En genade wil zeggen, dat je het niet verdiend hebt.

De Heere *geeft* het. En Hij *wil* het geven.

Hoe ik dat weet? Dat de Heere dat doet en daarmee ook zal doorgaan?

Dat staat hier in het *Woord* van de Heere: *zij zullen*.

Er staat niet: zij *hebben* U in het verleden gevreesd. Als dat er stond, dan was het nu misschien wel voorbij: vroeger was het zo, maar helaas nu niet meer...

Nee, er staat: *zij zullen U* (toekomstige tijd) *vrezen*.

En je ziet het ook zo vaak, jongens en meisjes, in het water van het *sacrament* van de Heilige Doop. Met dat water zegt de Heere: 'Ik, de Heere, heb in het verleden gewerkt, Ik heb de vrede des Heeren gewerkt in de harten van ouderen en jongeren, en kijk: Ik doe het

nog steeds! Ik doe het nog steeds zo: zoals je vuil, viezigheid wegwast van je lijf met water, zo was Ik, de Heere, vuile zondaars schoon door het bloed van de Heere Jezus Christus’.

Dat, ouders, hebben je kinderen nodig. Dus, vaders en moeders: *bidden!* Zoals David bad voor zijn kind.

Dat, kinderen, hebben ook jullie nodig. Dus: *bidden!* ‘Heere, ooit liet U me zien met het water op mijn voorhoofd, *hoe* U werkt. Toen liet U ook al zien, dat U daar steeds mee *doorgaat*. Heere, doet U dan alstublieft dat werk ook in mijn hart? Mag ik U ook echt dienen en vrezen? Geeft U mij ook alstublieft een nieuw hart? Maak mij alstublieft ook echt tot een kind van U?

Laten we, voordat we verder gaan met onze tweede gedachte, nu eerst gaan zingen uit Psalm 81:12. Een psalm die ook zegt, jongens en meisjes: *Bidden!* Open je mond en vraag het aan Mij.

*Opent uwen mond;
Eist van Mij vrijmoedig,
Op mijn trouwverbond;
Al wat u ontbreekt,
Schenk Ik, zo gij 't smeekt,
Mild en overvloedig.*

Het gaat in de preek van vanmorgen over Gods blijvende verbondstrouw.

We hebben gezien *wat* de Heere doet: *Hij zal... Hij zal...* En *zij zullen* U vrezen.

Nu ons tweede aandachtspunt:

2. Hoe lang de Heere dat doen zal

Zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht.

Van geslacht tot geslacht, van generatie op generatie.

De Heere werkt, jongens en meisjes, van generatie op generatie. Misschien is dat in jouw familie ook wel zo:

Van overgrootvader, via opa, via papa, tot...? Tot jou?

Van overgrootmoeder, via oma, via mama, tot...? Tot jou?

Het is een heel bijzondere zegen van de Heere als je opa en je papa, als je oma en je mama een nieuw hart van de Heere gekregen hebben. Dan mag je nu en vanavond wel bidden: ‘Heere, ik heb het zo vaak *gezien* aan het water van de Heilige Doop, dat U *doorgaat* met Uw werk. En nu heb ik het ook weer *gehoord* in de kerk, wat ik ook zie als ik naar onze familie kijk, dat U werkt van generatie op generatie. Van opa op papa, van oma op mama... Mag het ook voor mij zijn?

Wilt U, God van mijn opa en papa, God van mijn oma en mama, ook mijn God zijn?

Maar, als je papa en mama, als je opa en oma nu *niet bekeerd* zijn? Heb je dan minder kans?

Nee, dat is niet zo. De Heere werkt wel vaak in families, van generatie op generatie, maar Hij zegt ook in Jeremia 3: *Ik zal u aannemen, één uit een stad en twee uit een geslacht* (3:14).

Dat is een tekst die veel mensen niet goed begrijpen. Maar de Heere zegt eigenlijk:

‘Al was er *niemand* in je stad, dan mag jij de eerste zijn.’

‘Al was er *niemand* in uw familie, dan mag u de eerste zijn.’

In het werk van de Heere in de lijn van de geslachten schittert Gods trouw. Maar wat schittert hierin Zijn eenzijdige genade! Ook al is er niemand in je familie, in je gezin die de Heere vreest, het houdt de Heere niet tegen om te *willen* werken en te *gaan* werken in je hart.

Maar, het is zeker ook waar, dat de Heere vaak werkt in geslachten: van kind tot kind en van geslacht tot geslacht.

Als dat zo is in jullie gezin, in jullie familie, zal je dan veel bidden, jongelui, dat er geen breuklijn komt in die lijn door de geslachten. Zodat later niet gezegd zal worden:

‘Jarenlang werkte God in die en die familie, *tot...* hem, of *tot...* haar, en toen hield het op...’

Wat hield er op? Hield Gods trouw op? Nee, die ging en gaat door. Die verandert nooit. Dat *horen* we en weten we uit het Woord van God. Uit dit woord: *zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht*.

En we *zien* het ook zo vaak in het water van de Heilige Doop.

Maar je kunt je wel, terwijl je gedoopt bent, met het teken van Gods trouw op je voorhoofd, verzetten en blijvend verzetten tegen Gods genade. Uiterlijk ben je wel een *kind* van het Koninkrijk, maar in je hart bij je een *vijand* van het Koninkrijk.

Dat is niet God schuld. Dat doen *wij!* Dat doe *jij!*

En..., de wraak van de Koning van dat Koninkrijk zal geducht zijn. *De kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis* (Mattheüs 8:12).

Bid dus veel, jongelui, of de Heere door wil gaan met Zijn werk, ook in jullie familie en generatie.

En als er in je familie niemand is die de Heere vreest, bid dan veel (wijzend naar het Woord van de Heere uit Jeremia 3!) of jij de *eerste* mag zijn, het begin van een nieuwe lijn ook in jouw familie,

Zij zullen u vrezen, zolang zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht.

Wat een bemoedigende boodschap. De Heere gaat door met het vergaderen van Zijn Kerk. Het welbehagen des Heeren zal door de hand van de Messias Koning, Jezus Christus, gelukkiglijk voortgaan. En Zijn zegen zal neerdalen als een milde regen op het late (dat wil zeggen: gemaaide) gras. En Hij zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden van de aarde, wereldwijd.

En de *veelheid van vrede zal bloeien, totdat...* (vers 7)

Totdat... Lieve vrienden, let hierop.

Boven dit *Woord*, dit betrouwbare Woord van de trouwe Verbondsgod, die Zijn Naam op uw voorhoofd heeft laten tekenen, staat: *Ik zal! Totdat...*

Boven dit doopvont hier voorin de kerk, staat geschreven: *Ik zal! Totdat...*

Aan het geduld van de Heere komt een einde. Want de Heere zal niet in eeuwigheid met de mens twisten (Genesis 6:3).

Lang..., zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht (vers 5).

Totdat... (vers 7) *de maan niet meer schijnt.*

Totdat de hemelen met gedruis voorbijgegaan zijn en de elementen brandend zijn vergaan (2 Petrus 3:10). Totdat wij allemaal staan zullen voor de rechterstoel van Christus, voor Wie wij geopenbaard moeten worden, voor Wie ons binnenste (met alles wat daarin verborgen is) onthuld, binnenstebuiten gekeerd zal worden (2 Korinthe 5:10)

En *dan?* Wat *dan?*

Gaat de Heere dan wel veranderen? Houden Zijn liefde, trouw en genade dan op?

Nee, dan gaat er *voor ons* iets veranderen.

Dan houdt *voor ons* de tijd op. Dan houdt onze genadetijd op.

Wanneer houdt onze genadetijd op?

Als je *sterft*. Dat kan nu, als je jong bent, of als je wat ouder bent geworden, maar sterven moeten we allemaal. Wanneer dat zal zijn, dat weten we niet. Het kan vandaag wel zijn...

En sterven is God ontmoeten.

Daarvoor, om zonder verschrikken te kunnen verschijnen voor de rechterstoel van Christus, daarvoor heb je meer nodig dan een *gedoopt voorhoofd*. Dat kan alleen maar *met een hart* dat de Heere vreest, *met een hart* dat genade kent, met een nieuw hart.

Wanneer houdt onze genadetijd op?

Als je sterft, of als de Heere terugkomt. Als de zon en de maan er niet meer zijn.

Dan droogt het water van de doop op. Dan zijn er hier in de kerk geen diensten meer.

Dan is alles voorbij.

De Naam van Gods heerlijkheid zal geprezen zijn tot in eeuwigheid (vers 19), en al de einden der aarde zullen de Heere vrezen (Psalm 67:8).

Dat blijft.

Maar..., hoe zal het met u aflopen?

Vreest 's HEEREN macht en dient Zijn Majesteit.

Juicht, bevend op 't gezicht van Zijn vermogen.

En kust de Zoon, van ouds (*van generatie op generatie*) u toegezeid.

Eer u Zijn toorn verdelg' voor aller ogen.

Amen.

Slotzang Psalm 72:9,11

De stedelingen zullen bloeien,
Gelijk het malse kruid.
Zijn naam en roem zal eeuwig groeien;
Ook zal, eeuw in, eeuw uit,
Het nageslacht Zijn grootheid zingen,
Zolang het zonlicht schijn',
Hun zal een schat van zegeningen,
In Hem, ten erfdeel zijn.

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;
Men loov' Hem vroeg en spâ;
De wereld hoor', en volg' mijn zangen,
Met Amen, Amen na.